یادداشت روز

فرار با کفن کهنه!

مدت زیادی از زلزله غمبار کرمانشاه نگذشته است و به همین دلیل تصور شرایط و وضعیت مذکور دشوار نیست. تصور کنید در شهری زلزله رخ داده است. منطقی و عاقلانه‌ترین کار در ساعات اولیه، نجات مصدومان و رسیدگی به آنهاست. حال فرض کنید در آن شرایط خطیر که هر لحظه تعلل می‌تواند باعث از دست رفتن امکان نجات مصدومی از زیر آوار شود، یکی بگوید باید آشغال‌های شهر را جمع کنیم! دیگری مردم را بترساند که ایهاالناس فرار کنید که سیل نیز در راه است! آن یکی دیگر بگوید تقصیر خودشان است و اگر چنین و چنان نمی‌کردند اینگونه نمی‌شد. یکی هم با ژستی بسیار متفکرانه و عمیق پیدا بشود و بگوید باید مسائل را ریشه‌یابی کرد و ریشه اشک امروز ملت نیز به اشکانیان بازمی‌گردد که در مکان‌یابی و پایه‌گذاری این شهر دقت کافی را به خرج ندادند! چهار نفری هم که عقلی دارند و می‌دانند حالا وقت این حرف‌ها نیست و باید به داد زیر آوارماندگان رسید، توی سر و کله هم بزنند و دست به یقه باشند که روش آواربرداری تو غلط است و آنچه من می‌گویم و می‌کنم درست است. بیفتند به جان یکدیگر و دست به یقه بشوند و به‌جای نجات مجروحان، بر آمار آن بیفزایند! اگر کسی شاهد کلیت این ماجرا باشد احتمالا خواهد خندید. البته از آن خنده‌های تلخ‌تر از گریه.

اگر از دایره تنگ‌نظری‌های فردی و گروهی و جناحی اندکی دور شویم و به صحنه سیاسی کشور نگاه کنیم، تقریباً با وضعیتی مشابه مثال فوق روبرو می‌شویم. کشور مدتهاست درگیر جنگ تمام‌عیار اقتصادی است اما عده‌ای از سر تغافل و عده‌ای نیز عالمانه سعی در لاپوشانی آن دارند. آنهایی که برای حل مشکلات چشم به غرب داشتند و گمان می‌کردند نسخه شفابخش اقتصاد، تنش‌زدایی در سیاست خارجی است، امروز حداکثر هنرشان این است که بگویند درست است که این راه به جایی نرسید اما خدا را شکر کنید که در پیاده‌روها دیوارکشی نشد! درباره ارتباط اقتصادی با غرب نیز، دشمن در حیاط منزل مشغول تیراندازی است و به‌جای آنکه کاری کنند و اهل خانه را نیز هوشیار و برای دفاع آماده سازند، می‌گویند خوش باشید که جشنی برپاست و مهمان‌ها دارند ترقه و فشفشه هوا می‌کنند.

**هدف اصلی این جنگ چیزی نیست جز دلسرد کردن مردم از هویت استقلال‌طلبانه خود و پناه آوردن به غرب برای نمردن از گرسنگی. به موازات این جنگ بی‌سابقه و سنگین، بمباران روانی مردم نیز در جریان است؛ چه بسا سنگین‌تر از آن. روز را شب و سیاه را سفید جلوه می‌دهند و فضایی می‌سازند که گویی همه اقصی‌نقاط عالم بهشت برین است و ایران دوزخ لعین!